

Praksisbeskrivelse for Ragnild May

I Ragnild Mays tværdisciplinære praksis, beskæftiger hun sig med visuel kunst og lyd, hvor skulpturer, performances, musikudgivelser samt merch-editioner indgår som medier i en eksperimentel udforskning, i nærmest videnskabelig forstand. Værkerne er karakteriseret ved en humoristisk tilgang til det feminine, det monstrøse og det barnlige, hvor værkets konceptuelle sammenhæng er det organiske udgangspunkt for teknik- og materialevalg. Bearbejdning af traditionelle skulpturelle materialer kombineres med state-of-the-art teknologi. Hendes kunstneriske praksis er både taktilt og teoretisk funderet, og trækker på new materialist feminism og science fiction.

I det permanente værk *Lutter Ører (indvies 2022)* forbindes opskalerede ører i bronze via underjordiske kanaler, som publikum kan tale igennem. Værket bearbejder lytningens æstetik, og er en del af en større research omkring lyds materialitet. Dette gennemgående tema er også præsent i værket *THE LISTENERS (2020)*, som er en serie af stensulpturer med diskret placerede ører i bronze, der handler om lytning som spionage. Skulpturserien *Stiletto is a Dagger! (2019)* er stiletter i bronze med forlængede hæle, hvorved plinten bliver en integreret del af skulpturen. Stiletto er en diminutiv form af det italienske ord for kniv (*stilo*). Stiletter indgår i den performede femininitets uniform, og symboliserer i drag-kultur illusion og transition. Populærkulturelle fænomener behandles også i videoværket *Wannabe (2018)*, en sammenklipping af børns VHS-optagelser af egne koreografier til Spice Girls hit Wannabe i forbindelse med en dansk tv-konkurrence i 1997. Spice Girls sætter et skel i popmusikkens kulturhistorie, idet det var den første gruppe som blev markedsført specifikt til børn. Denne fankultur blev en forsmag på nutidens virale kultur, hvor selvscenesættelse og performances for kameraer nu er en integreret del af ungdomskulturens digitale socialitet. Værket blev vist sammen med *Music for Children (2018)* og *Stille Nu (2018)*, en blokfløjte og partitur i kæmpe-størrelse. Stillet over for hinanden fremstiller værkerne forholdet mellem to sider af den musikalske dannelse: den populærkulturelle og den opdragende.

I den performative del af Ragnilds Mays praksis indgår konstruerede skulpturelle hybrid-objekter, der spænder fra teknologisk avancerede til simple og humoristiske, i den performative situations opbygning. Instrumenter (af latin *instrumentum* "redskab") er, som andre redskaber, skabt med udgangspunkt i menneskekroppen og som forlængelser af den. Fløjten kan ses som en forlængelse af stemmelæber og mundhule, og som en udvidelse af den menneskelige stemme. Dette grundlæggende cyborg-aspekt peger ud i både fremtid, samtid og fortid. I performancen *Fløjtespilleren (2015, 2019)* omgiver en dragt af utallige blokfløjter performerens krop som en slags exoskelet eller kjole krinoline. De mange fløjter er stemt i minimale frekvensforskydninger, hvilket resulterer i såkaldte

differenstoner. Halvdelen er stemt i én tone, den anden halvdel i en anden. Når de højfrekvente toner spiller samtidig, opstår en tredje tone i lytterens ører - som følge af et psykoakustisk fænomen. Interessen for de psykoakustiske fænomeners indvirkning på menneskets sanseapparat, undersøges også i performances som *Modular Organ* (2017), samt i *TECHNO* (2019), med instrumenter designet specifikt til at producere *binaural beating* - slag-lyde, der kan frembringes i det dybe frekvensspektrum. Værkerne tager udgangspunkt i fortidens fremtidsvisioner og undersøger det slørede forhold mellem teknologi og menneske. I arbejdet med psykoakustik, udfordres kroppens perception, og det faktum at lyden i vores ører ikke altid stemmer overens med den fysiske virkelighed.

Overordnet set er Ragnhild Mays praksis funderet i en kritisk feministisk tænkning og en leg med kønsroller. Det hybride, syntetiske og sammensatte er til stede på flere niveauer i værkerne. Som del af millennial-generationen er kunstneren vokset op parallelt samtidig med et gennemgribende teknologisk nybrud. I en situeret forståelse af erindringer som et sted mellem virkelighed og drøm, er de generelle tematikker, der behandles i værkerne afledt af erfaringer og observationer.

Ragnhild May 2020